

מאת מוטי גורליק

בעל-

שם'סקע

מופת,

מדהים

ומרגש,

שחולל

הרבי מלך

המשיח

הצ'ק שרשם

הבעל-שם-טוב

הקהל בקהילה דמתא זו. מחמת טרדותיי שכחתי למלא את השליחות, ורק השבוע מצאתי את המכתב ומיד מיהרתי הנה, שמא ואולי האיש עדיין חי. והנה כעת, שומע אני כי יהודי בשם צדוק נתמנה לפרנס הקהילה. אין כל ספק בליבי כי האגרת מיועדת אליך, והבעש"ט הקדוש חזה ברוח קודשו את הדברים".

משתאה ומשתומם פתח פרנס הקהל החדש את האגרת, ולתדהמתו קרא את השורות הבאות: "מוסר מכתב זה", נאמר במכתב, "הינו עני מרוד, שהיה עשיר גדול לפני שנים רבות. אבקשך לסייע לו ככל יכולתך".

יפור מדהים ומפליא זה אירע לא רק בימי הבעש"ט הקדוש, אלא גם בזמננו, בימינו אלה – אצל "הבעל

שם טוב" של דורנו, הרבי מלך המשיח.

סיפור זה סיפר ר' ישראל רוזנברג, מנחלת-הר-חבי"ד, כהקדמה לסיפור האישי

שלא מילאתי את הוראתו של הצדיק המופלא. מכל מקום, הרהר לעצמו, אסע אל אותה עיר, שמא ואולי עדיין אותו פרנס קהילה חי ואוכל למלא את שליחותו של הצדיק.

חיש אף לעיר הסמוכה כדי לחפש את רבי צדוק, פרנס הקהל, ולמסור לו את המכתב. כשהגיע לעיר התפלא לשמוע כי האנשים אינם מכירים פרנס בשם רבי צדוק. התפלא האיש מאד, איך ייתכן שאיש אינו מכיר אדם בשם צדוק, ובפרט שהיה פרנס עיר. מילא, ניסה להסביר לעצמו, הן רבינו הקדוש שלח את המכתב לפני שנים רבות ושמא מאז עזב האיש את העיר ונשכח מזכרונם של אנשים.

עודו עומד ותוהה בהרהוריו, נכנס לפתע במרוצה ילד לבית המדרש וצעק בהתרגשות "מזל טוב! מזל טוב! – זה עתה נתמנה רבי צדוק לפרנס הקהל!".

היהודי לא האמין למשמע אזניו; הן הבעל-שם-טוב שלח את המכתב לפני שנים רבות עבור רבי צדוק פרנס הקהל, ואילו כעת

מתברר שרק היום נתמנה רבי צדוק לפרנס הקהל? – הבין הוא אפוא כי הבעש"ט ראה את הדברים ברוח קודשו.

מיהר היהודי לביתו של רבי צדוק והחל מספר לו דברים כהווייתם: "לפני כך וכך שנים הייתי אצל הצדיק הבעש"ט, ואז הפקיד בידי מכתב עבור פרנס

יפור חסידי עתיק מספר על יהודי עשיר ובעל מעמד, ששמעו של הבעל-שם-טוב כמחולל פלאים הגיע אף לאוזניו, והוא החליט לנסוע ולראות את פני הצדיק שכה מהללים אותו.

כשנכנס לחדרו של הבעש"ט, פנה אליו ושאלו האם הוא זקוק לברכה כלשהי. השיב היהודי בשלילה. הוסיף הבעל-שם-טוב לשואלו שמא הוא זקוק לברכה לפרנסה ברווח, או לבריאות וכדומה. שוב השיב כי ברוך השם יש לו פרנסה בשפע ואין הוא זקוק לברכה כלשהי.

"אם כך" – נענה ואמר הבעש"ט – "אבקש ממך לעשות לי טובה קטנה: ברצוני להעביר מכתב התום לידיו של רבי צדוק, פרנס הקהל בעיר פלונית, מסור נא אותו ליעדו". נענה היהודי בשמחה. לקח את המכתב ותחבו בכיס הפנימי של מעילו.

לאחר כמה ימים שב לביתו, אך את בקשת הבעל-שם-טוב לא זכר. המכתב נשאר בכיס המעיל והענין פרח מזכרונו.

חלפו שנים מאז המקרה הזה. הבעש"ט נסתלק מן העולם מזה כבר. אותו יהודי התהפך עליו מזולו, והוא ירד מנכסיו עד שנעשה עני מרוד. הוא משכן את כל כלי הערך שבביתו עבור ההלוואות שלקח, וכאשר גם אלו תמו והרעב עדיין הציק – החליט לבדוק אולי בכל-זאת נשאר דבר מה יקר-ערך בביתו. במהלך החיפושים מצא את מעילו הישן, שהזכיר לו זמנים טובים יותר. הוא פשפש בכיס המעיל, אולי נותרה שם מטבע גלמודה... ואז מצא את המכתב של הבעש"ט. ייסר האיש את עצמו מתוך צער וכאב. יבואדי כל עונני וצרותיי לא באו אלא בגלל

ר' ישראל רוזנברג (מימין) מעניק את הצ'ק לרב זלמן גורליק

ארועים וכנסים, חדרי שיעורים, ספריה לילדים, כולל לוקנים, בית תבשיל, ועוד רבות.

במסגרת מסע ההתרמה שעורך הרב גורליק עבור בניית בית-חב"ד, הגיע גם אליו, כתושב באר-שבע מלפנים.

הבטחתי להחזיר לו תשובה במוצאי-שבת.

במוצאי-שבת התחלתי לחפש אחר מסמך חשוב שזנקתי לו ביותר, ולצורך כך 'הפכתי את כל הבית. תוך כדי החיפושים נתקלתי במעטפה חתומה. כשפתחתי אותה, מצאתי בה לתדהמתי הרבה צ'ק של הרבי. הזכרון היכה בי כברק: הנה צ'ק שזכינו לקבל מהרבי עבור בניית בית-כנסת בבאר-שבע!

רגש ונסער התקשרתי אל הרב גורליק וסיפרתי לו את כל העניין. "כנראה" – הוספתי – "הרבי שלח את הצ'ק עבורך כדי שתשתמש בו לצורך בניית הבנין הנוכחי, שכן הבניה היא לא יצאה אל הפועל..."

שלוש-עשרה שנה המתין הצ'ק עד שהגיע הזמן להעבירו ליעדו...

בעל-שם'סקע מופת – – –

בהתוועדות י"ט כסלו שנערכה באולמי "רויאל גרדן" בבאר שבע, העניק ר' ישראל רוזנברג לרב זלמן גורליק את הצ'ק של הרבי, עבור בניית בית חב"ד בבאר-שבע.

בעקבות זאת פתח בית חב"ד במבצע התרמה מיוחד, כשבמרכזו – **הגרלה בין כל התורמים על הצ'ק המופלא של הרבי!**

לתרומות ניתן לפנות לרב שניאור-זלמן גורליק, בטלפון: 052) 715-793.

**צילום הצ'ק.
בחלקו העליון
הוחתם: "ע"פ
הוראת כ"ק
אדמו"ר
שליט"א"**

ב מקביל, לפני מספר שנים החל הרב **שניאור-זלמן גורליק**, מנהל בית חב"ד המרכזי בבאר-שבע, בהשגת האישורים הדרושים לבניית בית חב"ד.

הכל הגיעו למסקנה שהמקום הנוכחי הינו קטן וצר-ממדים מלהכיל את הפעילות העניפה הנעשית בין כתליו. המבנה מכיל חדר קטן המשמש כמשרד לפעילות, ושני חדרי נוספים, לא גדולים במיוחד, המשמשים בעירובייה כבית כנסת (עזרת גברים ועזרת נשים), ספריה, כולל לוי יצחק, אולם התוועדות, חדרי שיעורים, ולעתים גם חדרי תערוכות ועוד מגוון של פעילויות.

ואכן, לאחר מאמצים רבים קיבלה חב"ד מעיריית באר-שבע גורש מתאים בשכונה א'. לאחר כמה שנים של טיפול בהיתרי-הבניה התקבל לפני כשנה היתר הבניה בפועל, כולל אישורו כל תוכניות הבניה. בגי תמוז תש"ס הונחה אבן-הפינה, במעמד מרשים ומרגש, בהשתתפות רבים מתושבי העיר.

הבית החדש יהיה בן שלוש קומות ויכיל בית-כנסת רחב-ידיים, משרדי פעילות, אולם

שלו, ומעשה שהיה כך היה: כידוע, הכריז הרבי על שנת תשמ"ח כ"שנת הבנין". בהזדמנויות רבות ביקש הרבי להוסיף ולבנות בתים ושכונות, אפילו בצורה של הוספת חדרים בבתי קיימים. הרבי גם הבטיח השתתפות בסך 100 דולר לכל מי שידווח על בניין חדש שמוקם או על הוספה בבנין קיים.

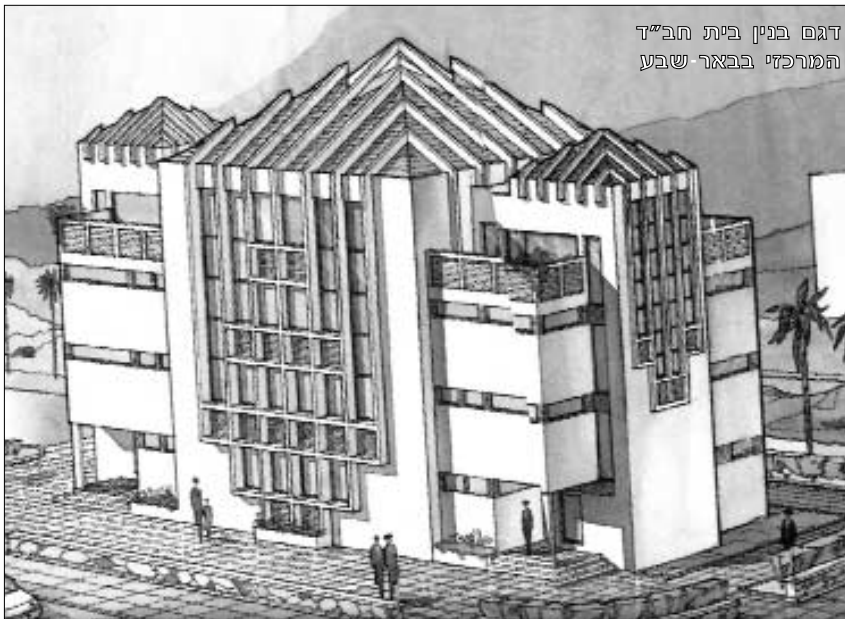
באותו זמן גרתי בשכונה ג' בבאר-שבע, והתפללתי בבית-כנסת ארעי שהיה ב"בית האיסי", השייך לאוניברסיטת בן-גוריון. מבנה זה שימש כחדר-אוכל בימות החול, ובשבת עבר הסבה לבית-כנסת, הודות לנדיבות הלב של מנהלי האוניברסיטה שהסכימו להעמידו לרשות תושבי השכונה.

באותה תקופה החליט וועד בית-הכנסת כי יש לבנות בית-כנסת. פניתי, איפוא, לוועד בית-הכנסת בהצעה שיכתבו לרבי על החלטתם, יקבלו את ברכתו הקי' ואף יקבלו השתתפות בסך 100 דולר.

כנראה שוועד בית-הכנסת הזכיר את שמי במכתב, שכן כעבור מספר שבועות קיבלתי **לביתי** מכתב מהרבי, אליו צורפה המחאה-בנקאית על-סך מאה דולרים, כהשתתפות בבניה.

נו, לאחר שזכיתי לקבל מכתב מהרבי – בצירוף המחאה – נכנסתי לעובי הקורה. פתחנו במסע ארוך ומפותל במשרדי העירייה להשגת האישורים הדרושים. תחילה היה עלינו להשיג אישורים לקבלת השטח, לאחר מכן היה צריך להשיג אישורי בניה. לאחר התרוצצויות רבות בוועדות השונות, כאשר העניין הגיע לאישור סופי, נאמר לנו כי לא ניתן להתיר את הבניה כיון שהשטח המיועד לבניה סמוך מידי לתחנת-דלק...

בינתיים עזבתי את השכונה ועברתי להתגורר בשכונת "רמות" בעיר; לאחר זמן-מה עברתי להתגורר בנחלת-הר-חב"ד שבקריית-מלאכי, וכל העניין נשכח מליבי.

דגם בניין בית חב"ד המרכזי בבאר-שבע